C/2024/6738

26.11.2024

P9_TA(2024)0094

Evropska centralna banka – letno poročilo za leto 2023

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. februarja 2024 o Evropski centralni banki – letno poročilo za leto 2023 (2023/2064(INI))

(C/2024/6738)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju letnega poročila Evropske centralne banke (ECB) za leto 2022,

— ob upoštevanju povratnih informacij ECB z dne 25. maja 2023 o prispevku Parlamenta v okviru njegove resolucije o letnem poročilu ECB za leto 2021,

— ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, zlasti členov 15 in 21,

— ob upoštevanju členov 123, 127(1) in (2), 130 in 284(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),

— ob upoštevanju členov 3 in 119 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),

— ob upoštevanju makroekonomskih projekcij strokovnjakov Eurosistema z dne 15. junija 2023 za euroobmočje in sklepov, ki jih je sprejel Svet ECB,

— ob upoštevanju dialogov o monetarni politiki med Odborom za ekonomske in monetarne zadeve ter predsednico ECB Christine Lagarde z dne 20. marca 2023 in 5. junija 2023,

— ob upoštevanju predloga Komisije z dne 28. junija 2023 za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi digitalnega eura (COM(2023)0369),

— ob upoštevanju svojega sklepa z dne 1. junija 2023 o dogovoru v obliki izmenjave pisem med Evropskim parlamentom in ECB o strukturiranju praks za sodelovanje na področju centralnega bančništva ([1]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. maja 2022 o socialnih in ekonomskih posledicah ruske vojne v Ukrajini za EU – krepitev zmogljivosti EU za ukrepanje ([2]),

— ob upoštevanju Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije OZN o spremembi podnebja,

— ob upoštevanju evropskega stebra socialnih pravic,

— ob upoštevanju člena 142(1) Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A9-0412/2023),

A. ker naj bi se po makroekonomskih projekcijah strokovnjakov Eurosistema iz junija 2023 rast gospodarstva euroobmočja zmanjšala s 3,5 % v letu 2022 na 0,9 % v letu 2023, nato pa se znova povečala na 1,5 % v letu 2024; ker naj bi po Eurostatovi hitri oceni euroobmočje v letu 2023 doseglo le 0,6-odstotno rast; ker to pomeni najslabše rezultate po recesiji leta 2020;

B. ker naj bi po makroekonomskih projekcijah strokovnjakov Eurosistema za euroobmočje iz septembra 2023 skupna inflacija leta 2023 v povprečju znašala 5,6 %, leta 2024 3,2 % in leta 2025 2,1 %, in sicer kljub padanju cen energentov in sproščanju ozkih grl v dobavnih verigah; ker je osnovna inflacija vztrajnejša in se je junija 2023 zvišala na 5,5 % ter se nato septembra 2023 znižala na 4,2 %; ker se pričakuje, da bo predvsem zaradi močne rasti plač osnovna inflacija kmalu prehitela skupno inflacijo in ostala večja od nje do začetka leta 2024;

([1]) Sprejeta besedila, P9_TA(2023)0214.
([2]) UL C 479, 16.12.2022, str. 75.

C. ker 10 zaporednih zvišanj referenčne obrestne mere še posebej škodljivo vpliva na solventnost gospodinjstev, mikropodjetij ter malih in srednjih podjetij v državah, ki večinoma uporabljajo modele spremenljivih obrestnih mer;

D. ker naj bi se po gospodarski napovedi Komisije iz leta 2023 javnofinančni primanjkljaj v letu 2023 zmanjšal na 3,1 % bruto domačega proizvoda (BDP), v letu 2024 pa na 2,4 % BDP; ker se je razmerje med javnim dolgom in BDP v euroobmočju zmanjšalo s 95,0 % na 91,2 %, v EU-27 pa s 87,4 % na 83,7 % v letu 2022 oziroma letu 2023; ker je to še vedno višje od referenčnih vrednosti iz Pogodbe; ker se javni dolg in primanjkljaj med državami članicami zelo razlikujeta;

E. ker ECB deluje politično neodvisno, kar pomeni, da niti institucije in agencije EU niti vlade držav članic ne bi smele vplivati nanjo; ta neodvisnost za ECB pomeni, da se mora vzdržati sprejemanja političnih odločitev;

F. ker je Evropska komisija navedla, da so „dodatne potrebe po zasebnih in javnih naložbah v zvezi z dvojnim prehodom in njegovimi cilji politike [...] ocenjene na skoraj 650 milijard EUR na leto do leta 2030“ ([3]);

G. ker si ECB v prvi vrsti prizadeva za ohranjanje stabilnosti cen, in sicer s simetričnim ciljem dvoodstotne inflacije v srednjeročnem obdobju;

H. ker bi morala ECB podpirati tudi splošne ekonomske politike v EU, ki bi prispevale k doseganju ciljev EU, opredeljenih v členu 3 PEU, če to ni v nasprotju s poglavitnim ciljem stabilnosti cen;

I. ker člen 123 PDEU ter člen 21 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke določata prepoved monetarnega financiranja vlad;

J. ker je ECB odgovorna Parlamentu kot instituciji, ki zastopa državljane EU;

Splošni pregled

1. opozarja, da člen 127 PDEU določa, da je „poglavitni cilj Evropskega sistema centralnih bank, v nadaljnjem besedilu ‚ESCB‘, [...] ohranjanje stabilnosti cen. ESCB podpira splošne ekonomske politike v Uniji, če to ni v nasprotju s ciljem stabilnosti cen, z namenom prispevati k doseganju ciljev Unije, opredeljenih v členu 3. ESCB ravna po načelu odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer daje prednost učinkovitemu razporejanju virov, in v skladu z načeli iz člena 119.“;

2. želi ponovno spomniti na statutarno neodvisnost ECB, kot je zapisana v členu 130 PDEU, poleg tega poudarja, da bi morala biti ta neodvisnost vedno dopolnjena z ustrezno stopnjo odgovornosti;

3. je zaskrbljen, da ECB tvega izgubo svoje verodostojnosti, če ji inflacije ne bo uspelo pravočasno znižati na ciljno raven, hkrati pa bo povečala stroške financiranja v euroobmočju, zlasti za državljane in podjetja;

4. je zelo zaskrbljen zaradi vztrajno visokih stopenj inflacije, zlasti stopenj osnovne inflacije, in njihovega škodljivega učinka na konkurenčnost, naložbe, ustvarjanje delovnih mest in kupno moč potrošnikov, kar prizadene zlasti tiste, ki imajo fiksne ali omejene dohodke; poziva ECB, naj sprejme vse potrebne ukrepe za znižanje stopnje inflacije v skladu s svojim mandatom; opozarja, da takšne razmere povzročajo gospodarsko negotovost in zvišujejo življenjske stroške državljanov; poudarja, da lahko to vodi do naraščajočih inflacijskih pričakovanj, ki ohranjajo cikel zviševanja cen in spodkopavajo gospodarsko stabilnost; ugotavlja, da je treba kvantitativne inflacijske cilje doseči v srednjeročnem obdobju; poziva ECB, naj zagotovi več informacij o spremljanju in določanju nevtralne obrestne mere;

([3]) Evropska komisija (2021). Gospodarstvo EU po COVID-19: posledice za ekonomsko upravljanje.

5. je seznanjen z različnimi stopnjami dolga, javnofinančnega primanjkljaja in ravnmi javnih naložb v državah članicah ter možnimi tveganji in težavami, ki jih to prinaša za gospodarsko stabilnost, zaupanje vlagateljev, gospodarsko rast in dolgoročno blaginjo; obžaluje, da niso bili sprejeti zadostni ukrepi za reformo konkurenčnosti in javnih naložb, medtem ko so bile obrestne mere nizke; posebej poudarja svojo zaskrbljenost glede naraščajočih stroškov dolžniškega financiranja, zlasti v primeru državnega dolga, zaradi naraščajočih obrestnih mer; opozarja, kako ključno je odgovorno obravnavanje ravni javnega primanjkljaja in dolga, da se izognemo tveganjem, povezanim s trenutno inflacijo, in tako ohranimo stabilno gospodarstvo in trajnostno rast; poziva k hitremu izidu zakonodajnih predlogov Komisije o reviziji pravil ekonomskega upravljanja EU; pozdravlja mnenje ECB v zvezi s tem; poudarja, da bi ekspanzivne fiskalne politike lahko preprečile politiko zaostrovanja monetarne politike ECB;

6. obsoja rusko neizzvano invazijo in sedanjo agresijo na Ukrajino ter stalne negativne šoke na strani ponudbe, ki jih povzroča; je zaskrbljen zaradi trajnih, nepredvidljivih in resnih posledic za evropsko gospodarstvo in družbo, zlasti za najbolj izpostavljene in ranljive skupine, kot so gospodinjstva z nižjimi dohodki ter mala in srednja podjetja; v zvezi s tem pozdravlja vključitev načrta REPowerEU v načrte za okrevanje in odpornost, da bi zmanjšali energetsko odvisnost od Rusije, podprli strateško avtonomijo in odpravili šoke na strani ponudbe;

7. poudarja, da grožnje evropski konkurenčnosti in mednarodni vlogi eura ne izhajajo le iz visokih stopenj inflacije, trajajoče vojne v Ukrajini ter visokih in različnih ravni javnega dolga v državah članicah, ampak tudi iz institucionalne arhitekture euroobmočja, vse bolj obremenjujočih stroškov regulacije, vse večje razdrobljenosti svetovne trgovine in bližajoče se tekme za subvencije protekcionističnih politik med državami; poziva ECB, naj razmisli o krepitvi mednarodne vloge eura, da bi povečala njegovo privlačnost kot rezervno valuto;

8. se pridružuje opozorilu predsednice Christine Lagarde, da mora biti fiskalna podpora začasna, ciljno usmerjena in prilagojena ter ne sme delovati v nasprotju z nalogo monetarne politike; poziva države članice, naj svoje fiskalne politike uskladijo s splošnim ciljem monetarne politike ECB; opozarja, da ekonomska in monetarna unija zahteva trdne fiskalne politike v državah članicah, da se lahko odzove na zunanje pretrese; poziva, naj se fiskalna prizadevanja osredotočijo na produktivne naložbe in reforme; opozarja, da lahko vlade in tudi Komisija podprejo državljane in industrijske panoge s fiskalnimi ukrepi, pa tudi tako, da se osredotočijo na reforme, ki spodbujajo rast, in socialno uravnotežene reforme ter javne in zasebne naložbe v infrastrukturo; vendar ugotavlja, da arhitektura euroobmočja trenutno še vedno temelji na predpostavki monetarne prevlade; ugotavlja, da visoke stopnje inflacije zahtevajo močno zavezanost vseh institucij EU in nacionalnih organov, da bi se spopadli z gospodarskimi in socialnimi posledicami inflacijske krize;

9. je seznanjen z dejstvom, da se za monetarne politike ECB, namenjene izvajanju njenega glavnega mandata, opravi ocena sorazmernosti; ugotavlja, da ocena sorazmernosti upošteva vpliv ukrepov monetarne politike na širše gospodarstvo in ekonomske politike; poudarja, da mora ECB, kadar bo izbirala med različnimi sklopi politik, ki so enako ugodne za stabilnost cen, izbrati tiste, ki najbolje podpirajo splošne ekonomske politike EU;

10. pozdravlja dolgoletno podporo ECB dobro premišljenemu dokončanju ekonomske in monetarne unije, bančne unije in unije kapitalskih trgov; opozarja, da bi to prispevalo k večji razpršenosti tveganj v monetarni uniji in njeni večji finančni stabilnosti ter h gospodarskemu in socialnemu okrevanju EU, zmanjšanju odvisnosti od bančnih posojil ter konkurenci z azijskimi in ameriškimi trgi; opozarja na potrebo po jasni politični volji za napredek pri dokončanju bančne unije in unije kapitalskih trgov; je seznanjen s podporo ECB vzpostavitvi polno delujočega evropskega sistema jamstva za vloge; priznava, da sta delitev in zmanjševanje tveganja medsebojno povezana ter da imajo institucionalne jamstvene sheme ključno vlogo pri zaščiti in stabilizaciji včlanjenih institucij; poziva ECB, naj spremlja razmere v zvezi s slabimi posojili;

11. poudarja osrednjo vlogo malih in srednjih podjetij (MSP) v gospodarstvu EU, ekonomski in socialni konvergenci ter zaposlovanju; je zlasti zaskrbljen zaradi vpliva, ki ga imata pandemija covida-19 in ruska vojna agresija v Ukrajini na MSP; ponovno poudarja, da je treba odstraniti birokratske ovire za čezmejne naložbe v EU, zmanjšati davčno obremenitev MSP v primerjavi z velikimi družbami, poenostaviti pravne okvire za privabljanje kapitala, spodbujati vstop MSP na finančne trge ter spodbujati finančno pismenost med državljani, da se poveča ozaveščenost o prednostih naložb;

Monetarna politika

12. ugotavlja, da se je skupna inflacija znižala z 8,4 % leta 2022 na 5,2 % leta 2023, predvsem zaradi nižjih cen energentov in sproščanja ozkih grl v dobavnih verigah; opaža pa, da je inflacija še vedno nad ciljno ravnjo 2 %; priznava napoved ECB o 2,1-odstotni inflaciji leta 2025; je zaskrbljen zaradi sekundarnih učinkov, zaradi spremembe inflacijskih pričakovanj podjetij in gospodinjstev ter zaradi potencialnega spreminjanja razmerja med cenami in plačami, ko se inflacijska pričakovanja in s tem plače vsesplošno povečujejo, ter potrebe po upoštevanju posledic za rast in zaposlovanje;

13. ugotavlja, da visoka stopnja inflacije nesorazmerno prizadene gospodinjstva z nižjimi dohodki, ki porabijo večji delež svojega proračuna za nujne stvari; poudarja, da je znižanje inflacije na ciljno raven zato pomembno tudi za ohranjanje socialne kohezije;

14. izraža nelagodje zaradi vztrajno visoke stopnje osnovne inflacije, čeprav ta že nekaj mesecev pada; ugotavlja, da je inflacija sprva začela naraščati zaradi ozkih grl v dobavnih verigah; se zaveda, da se bo rast plač po pričakovanjih povečala zaradi nadomestila za inflacijo in zaostrenih razmer na trgu dela;

15. poudarja, da je inflacija zaradi ozkih grl v dobavnih verigah nad ciljne ravni začela naraščati že julija 2021, torej še pred obsežno neizzvano in nezakonito agresijo Rusije v Ukrajini, ki je še povečala inflacijski pritisk; vendar ugotavlja, da so se v ECB z inflacijo začeli spopadati šele junija 2022, čeprav se je ob krizi zaradi covida-19 izkazalo, da so sposobni pravočasno ukrepati; meni, da so druge centralne banke ukrepale hitreje; ugotavlja, da bi morala ECB ukrepati hitro in izpolniti svoj mandat, da vse svoje odločitve utemelji na gospodarskih in finančnih kazalnikih; vztraja, da bi hitrejši odziv lahko prej vplival na dinamiko cen in s tem preprečil najvišjo vrednost 10,6 %, ki je bila dosežena oktobra 2022;

16. poziva ECB, naj nadaljuje z analizo uravnavanja inflacije med ponudbo in povpraševanjem;

17. v celoti podpira izjavo predsednice Lagarde o boju proti inflaciji, dokler bo potrebno, ob tem pa poudarja, da je normalizacijo monetarne politike mogoče doseči s kombinacijo fiskalne, monetarne in strukturne politike; pozdravlja poziv predsednice Lagarde k ponižnosti in rednemu posodabljanju modelov ECB; kljub temu poziva ECB, naj temeljito pregleda in izboljša svoje modele in njihovo vlogo pri oblikovanju politik glede na podpovprečno uspešnost modelov v zadnjih letih, da bi jih prilagodila novim gospodarskim trendom in trendom na finančnih trgih v EU ter na svetovnih finančnih trgih, ob upoštevanju izkušenj, pridobljenih iz sedanje in prejšnjih kriz, ter izzivov, ki jih predstavlja oblikovanje monetarne politike;

18. opozarja, da stabilnost cen še zdaleč ni dosežena; ugotavlja, da srednjeročna simetrična ciljna raven inflacije znaša 2 %; ugotavlja, da je bila inflacija v zadnjih 10 letih precej pod ali precej nad to ciljno ravnjo; ugotavlja tudi, da inflacija pada in se približuje srednjeročnemu cilju ECB;

19. poziva ECB, naj bolje opredeli „srednjeročno“ in preuči bolj kvalitativen pristop k stabilnosti cen, pri čemer ohrani dovolj možnosti za izkoriščanje prednosti stabilnosti cen, hkrati pa zagotovi dovolj možnosti za zmanjšanje tveganja deflacije;

20. podpira odločitev ECB, da zaradi presežne likvidnosti na trgu zmanjša obseg svojih programov nakupa sredstev; vendar ugotavlja, da ECB še vedno namerava reinvestirati glavnice zapadlih vrednostnih papirjev, kupljenih v okviru izrednega programa nakupa vrednostnih papirjev ob pandemiji (PEPP), vsaj do konca leta 2024; je seznanjen z napovedjo ECB o razogljičenju svojih imetij podjetniških obveznic, čeprav preusmerjanje izgubi učinkovitost, če ni ponovnih naložb; poudarja pomen kakovosti zavarovanja;

21. ugotavlja, da je koncept tržne nevtralnosti povezan z načelom „odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco“; poziva ECB, naj ob upoštevanju svoje neodvisnosti obravnava nedelovanje trga in zagotovi učinkovito dodeljevanje sredstev v dolgoročnem obdobju, pri čemer naj bo čim manj politična, prav tako pa naj v več primerih spoštuje načelo nevtralnosti trga; poudarja, da se takšne odločitve ne smejo sprejemati na račun glavnega cilja ECB;

22. priznava potrebo po javnih in zasebnih naložbah po desetletjih premajhnih naložb, da bi zmanjšali dinamiko inflacije na strani ponudbe in izboljšali možnosti za trajnostno rast;

23. poudarja, da je enakomerna transmisija monetarne politike bistvena za uresničevanje nalog ECB v zvezi s stabilnostjo cen; poudarja, da zaradi prevelikih razlik v donosnosti državnih obveznic kreditni pogoji niso v skladu z enotno transmisijo monetarne politike, zmanjševanje javnega dolga pa je zelo oteženo; je v zvezi s tem seznanjen z začetkom izvajanja instrumenta za zaščito transmisije, da bi podprli učinkovito transmisijo monetarne politike po euroobmočju;

Sekundarni mandat

24. opozarja, da člen 127 PDEU nalaga ECB, da podpira splošne ekonomske politike Unije, kot je določeno v členu 3 PEU, kar spada v njeno pristojnost, če to ne posega v cilj stabilnosti cen; poudarja, da obstaja jasna hierarhija med cilji ECB; opozarja, da sta zeleni in digitalni prehod med skupnimi prednostnimi nalogami EU;

25. izraža globoko zaskrbljenost zaradi nedavnih poročil medijev o politični pristranskosti v ECB v zvezi s t. i. ekologizacijo politik; opozarja, da je neomajno osredotočanje na mandat ECB za stabilnost cen bistvenega pomena za integriteto in javno podporo institucije; ugotavlja, da je pluralizem pomemben za institucionalno kulturo ECB; poziva ECB, naj razišče in hitro obravnava vse sume ideološke pristranskosti;

26. opominja ECB, naj posebno poglavje v svojem letnem poročilu nameni pojasnilu, kako je razlagala in ukrepala v zvezi s svojimi sekundarnimi cilji ter njihovim morebitnim vplivom na glavni mandat;

27. ugotavlja, da ECB kot institucijo EU, ki deluje v okviru svojega mandata, zavezujejo zaveze EU iz Pariškega sporazuma; spodbuja ECB, naj še naprej ocenjuje, v kolikšnem obsegu podnebne spremembe potencialno vplivajo na njeno sposobnost ohranjanja stabilnosti cen;

28. pozdravlja napoved ECB o nadaljnjih izboljšavah orodij in zmogljivosti Eurosistema za oceno tveganja, da bi bolje vključila tveganja, povezana s podnebjem in okoljem, zlasti zato, ker bi podnebne spremembe in ekstremni vremenski pojavi lahko povzročili večjo nestanovitnost cen, zlasti v agroživilskem sektorju; poziva ECB, naj nadaljuje svoje delo v zvezi s stresnimi testi za podnebna tveganja, ki so bili razviti za oceno odpornosti bank in podjetij na tveganje podnebnega prehoda;

29. ugotavlja, da je ECB sprejela akcijski načrt in podroben časovni načrt ukrepov, povezanih s podnebnimi spremembami, da bi v okvir politike in modele vključila vprašanja, povezana s podnebnimi spremembami; je seznanjen, da podnebni načrt ne vključuje ciljno usmerjenih operacij dolgoročnejšega zelenega refinanciranja ali podobnih instrumentov;

30. poudarja pomen evropskega stebra socialnih pravic za socialno-ekonomsko konvergenco; poudarja, da je te cilje najbolje doseči, če socialno tržno gospodarstvo deluje v stabilnem makroekonomskem okolju, ki temelji na predvidljivih ravneh cen;

Drugi vidiki

31. opozarja na stalno razhajanje saldov v sistemu TARGET2 znotraj Evropskega sistema centralnih bank; se boji, da bi to v prihodnosti lahko povzročilo konflikte; ugotavlja, da je razlaga teh razhajanj sporna;

32. pozdravlja pozornost, ki jo v ECB namenjajo tveganjem kibernetskih napadov; spodbuja ECB, naj ohrani to zavedanje, zlasti glede na trenutne geopolitične razmere; poziva ECB, naj ne omili svojega spremljanja razvoja novih vrst digitalnih sredstev, kot so kriptosredstva, in sicer kriptovalute, in s tem povezana tveganja v smislu kibernetske varnosti, pranja denarja, davčnih goljufij, financiranja terorizma in drugih kriminalnih dejavnosti, povezanih z anonimnostjo, ki jo zagotavljajo kriptosredstva; v zvezi s tem poziva ECB, naj ohrani svojo zavezanost odpornosti svoje digitalne infrastrukture;

33. je seznanjen z napredkom ECB pri projektu digitalnega eura in pozdravlja njen dialog s Parlamentom v zvezi s tem; ponavlja, da mora digitalni euro spoštovati konkurenco na področju bančništva in digitalnih plačil, da bi bila EU v ospredju digitalne preobrazbe v plačilnem sektorju; poudarja, da digitalni euro ne sme nadomestiti gotovine kot plačilnega sredstva, spoštovati mora zasebnost državljanov in podjetij ter ne sme ogroziti finančne stabilnosti; meni, da bo digitalni euro uspešen le, če bo ponudil oprijemljivo dodano vrednost, ki bo jasno posredovana evropskim državljanom; opozarja, da je uvedba digitalnega eura odvisna od odločitve Evropskega parlamenta in Sveta kot sozakonodajalcev;

34. se strinja s pomisleki ECB glede vzpona bančnega sektorja v senci in tveganj, ki jih ta predstavlja za finančno stabilnost; poudarja potrebo po ustrezni ureditvi nebančnih finančnih posrednikov, ki bo sektorju omogočila enakopravno konkurenco bančnemu sektorju;

35. pozdravlja okvir Basel III, saj se bo z njim izboljšala odpornost bančnega sektorja; opozarja na tveganje neskladnosti; se strinja s pomisleki ECB v zvezi s tem; poudarja, da bi moral bančni nadzor temeljiti na tveganju; poudarja pomen enakih mednarodnih konkurenčnih pogojev in konkurenčnosti evropskih bank;

36. ugotavlja, da ECB prilagaja svoje sisteme tehnološkemu razvoju, kot je integracija umetne inteligence v svoje modele za obdelavo podatkov in analizo, da pomaga izboljšati monetarno analizo in sprejemanje odločitev; poudarja, da bi moral ves ta razvoj vedno potekati v okviru varnostnih parametrov, da bi se izognili operativnim tveganjem;

Odgovornost

37. pozdravlja formalizacijo sedanjih praks glede prevzemanja odgovornosti med ECB in Parlamentom v pisni obliki; priznava odprtost in razpoložljivost ECB v odnosu do Parlamenta; poziva ECB in Parlament, naj v celoti izkoristita ureditev odgovornosti in preglednosti ter, kjer je to mogoče, to ureditev še izboljšata, brez poseganja v neodvisnost ECB;

38. predlaga, naj ECB ustanovi notranjo ocenjevalno pisarno za naknadno ocenjevanje svojih političnih odločitev, pri katerem pa se ne bo posegalo v neodvisnost ECB;

39. pozdravlja obsežne in podrobne povratne informacije ECB o resoluciji Parlamenta o letnem poročilu ECB za leto 2021; poziva ECB, naj ohrani to zavezanost odgovornosti in preglednosti ter še naprej vsako leto objavlja pisne povratne informacije o resolucijah Parlamenta o letnih poročilih ECB;

40. ugotavlja, da sta v članstvu Izvršilnega odbora ECB in Sveta ECB samo dve ženski; poziva države članice euroobmočja, naj opravijo svoj del naloge in v postopke imenovanja vključijo načelo enakosti spolov in zagotovijo enake možnosti, ne glede na spol, za položaje guvernerjev svojih nacionalnih centralnih bank;

41. ugotavlja, da zadnji razpoložljivi statistični podatki o neravnovesju med spoloma v organizacijski strukturi ECB kažejo, da se je delež žensk na vseh vodstvenih položajih v ECB povečal; poziva ECB, naj nadaljuje delo za krepitev enakih možnosti za vse spole v svoji organizaciji;

42. pozdravlja novo komunikacijsko politiko ECB, ki vključuje bolj dostopne načine razlage in predstavitve političnih odločitev ECB državljanom in deležnikom, ter poziva ECB, naj še izboljša svojo komunikacijo o ciljih politike centralne banke in odzivih na krizo;

43. je seznanjen z nedavnim imenovanjem novega predsednika Nadzornega odbora in opozarja ECB, naj v prihodnjih postopkih imenovanja bolje upošteva in spoštuje posebne pravice Evropskega parlamenta, zlasti v zvezi z enotnim mehanizmom nadzora;

44. poudarja pomen okvira poklicne etike ECB in kodeksa ravnanja, saj tvorita varovalo za integriteto ECB ter delujeta kot podlaga za zaupanje javnosti in navsezadnje za verodostojnost ECB; ugotavlja, da ta okvir usmerja osebje ECB in visoke uradnike, kako ravnati z lobisti; poziva ECB, naj v zvezi s tem okvir redno pregleduje;

45. poziva ECB, naj začne dialog z nacionalnimi parlamenti, pri tem pa dosledno spoštuje svojo politično neodvisnost; meni, da bi to okrepilo legitimnost in politike ECB;

46. poziva ECB, naj svoj notranji okvir za prijavljanje nepravilnosti uskladi z direktivo EU o žvižgačih;

°
° °

47. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Evropski centralni banki.